

ster mente, at de Effekter, som han havde liggende i Kassebeholdningen, vare gode og let realizable; ja, ganske vist, i Uimindeligbed skal jeg indrømme det, men hvad angaar Randers—Grenaabanan og Bestindien, kan jeg ikke gjøre det Samme. Netop Tanken om disse to Aktiver bringer mig til at fremsætte det Spørgsmaal, om det virkelig er rigtigt, at Regjeringen vedbliver at beholde Disposition — hvis den nu har det, hvad jeg ikke tror, den har, — over et saa stort Beløb som 29 Mill. Det er nemlig den Sum, Kassebeholdningen udgjør. Det forekommer mig at være en Fare. Hvis det virkelig er saa, at den høitærede Minister tror at have fuld og fri administrativ Dispositionsret over disse Penge, vil jeg bede det ærede Udvalg om at tage under Overveielse, om det ikke vilde være rigtigt at lægge Vaand idetmindste paa nogle af disse Penge, thi 29 Millioner Kr. kunne ikke være nødvendige til det, som den høitærede Minister kalder Smørelse. Det er i Forhold til vort Budget en meget stor Sum. Det er det, der indkommer ved indirekte Skatter; det andrager netop 29 Millioner Kr. aartlig. Det glæder mig at erfare, at den høitærede Minister lovede, at et Lovforslag om Bestindien vilde komme frem her iaar, og jeg deler den høitærede Finantsministers Haab om, at denne Lov maa blive vedtagen, og jeg tilføjer, i den Skikkelse, som dette Thing gav den i den sidste Samling, eller ialfald i det Væsentlige i den Skikkelse. Ser det, lykønsker jeg haade Bestindien og Regjeringen. Endvidere glæder det mig at erfare — saaledes forstod jeg den høitærede Finantsminister — at der til Bestridelsen af de daglige Udgifter ved den Hærstyrke, der nu faktisk er i Bestindien, nu ikke udredes Noget af den danske Statskasse. Saaledes opfattede jeg, som sagt, den høitærede Minister. Jeg beder den høitærede Minister om at modsigge mig, ifald jeg tager feil; thi hvis det er rigtigt, viser det, at Forholdene i Bestindien have forbedret sig ikke ubetydelig.

Finantsministeren (Strup): Seg vil kun bede det ærede Thing lægge Mærke til, at jeg ved min Udtalelse før om Reserveciften og Kassebeholdningen kun udtalte om Reserveciften, at over den kunde der, efter hvad der var tilvant, ikke raades uden særlig Bestemmelse, men jeg udtalte ikke et eneste Ord om Finantsministerens Dispositionsret over Kassebeholdningen.

20de November.

Suel: Seg tror, at de to Exempler, jeg anførte, nemlig Randers—Grenaabanan og Bestindien, indeholde Bevis paa, at der faktisk er raadet over Kassebeholdningen.

Formanden (Krabbe): Der er endnu indtegnet 9 Talere, saa at Forhandlingen ikke vil kunne tilendebringes i dette Møde.

Folkethingsmændene for Odense Amts 5te Valgkreds (Bertsen), Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen), Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjer) og Svendborg Amts 2den Valgkreds (Stenbæk) have meddelt mig, at de agte her i Thinget at indbringe et „Forflag til Straffelov for Krigsmagten.“

Fra Indenrigsministeren er med Skrivelse af Dags Dato modtaget Beretning om de danske Statsbaners Drift i Aaret 1879—80. Denne vil blive omdelt.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af første Behandling af:
Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882.

Mødet hævet Kl. 5,15.

Tolvte Møde.

Lørdagen den 20de November Kl. 1.

Sekretæren, Hummeluhr, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev understrevet.

Formanden (Krabbe): Fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet har jeg ved Skrivelse af 19de ds. modtaget en Meddelelse om, at Ministeren her i Thinget agter at fremsætte „Forflag til Lov om Lønninger for de ved

**